Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Trg slobode 9 Varaždin

Poslovni broj: Pn-30/2025-21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu po sucu Heleni Đud u pravnoj stvari tužitelja Andrije Kenđela, OIB: 44383073841, Matije Gupca 7, 48000 Kunovec protiv tuženika Republika Hrvatska, Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije, OIB: 72910430276, Ulica grada Vukovara 49, 10000 Zagreb kojeg zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Varaždinu, radi naknade štete, nakon zaključene glavne i javne rasprave 9. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja i zakonskog zastupnika tuženika te objave presude 22. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev kojim tužitelj Andrija Kenđel zahtjeva od tuženika Republike Hrvatske isplatu iznosa od 86.828,54 eura sa zateznom kamatom od 13. siječnja 2025. do isplate i naknadu troškova parničnog postupka, kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku isplati iznos od 4.578,00 eura (četiri tisuće petsto sedamdeset osam eura) sa zateznim kamatama od 22. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. 1. tužitelj Andrija Kenđel i 2. tužitelj Anica Kenđel su Općinskom sudu u Koprivnici podnijeli tužbu protiv tuženika radi naknade štete u iznosu od 86.828,54 eura za koju tužitelji tvrde da im je nastala nezakonitim radom suda. Tužitelji smatraju da je do nezakonitog rada suda došlo jer sudac u predmetu Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj: Pn-73/2020 odbio njihov tužbeni zahtjev te su tužitelji dužni naknaditi parnične troškove, kao i zbog toga što žalba nije odmah dostavljena na odlučivanje

drugostupanjskom sudu. Navode da su zbog toga pretrpjeli imovinsku štetu u iznosu od 36.828,54 eura i neimovinsku štetu u vidu povrede prava osobnosti u iznosu od 50.000,00 eura, kao i daljnju štetu u vidu troškova postupka. Radi dokazivanja osnovanosti i visine svog zahtjeva predlažu pročitati dokumentaciju koja se nalazi u spisu te e-spis Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj: Pn-73/2020. Predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev uz naknadu troškova postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev. Ističe da je tužba nejasna i nerazumljiva u činjeničnom opisu, da je činjenični supstrat je preopširan i konfuzan bez konkretnih dokaza tih navoda, da nisu jasno specificirane eventualne štetne radnje, a tužbeni zahtjev da nije jasan i dovoljno određen niti je opisano iz čega proizlazi tražena visina štete. Stavlja prigovor zastare. Smatra da se ne može govoriti o nepravilnom postupanju suda u predmetu Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj: P-182/2021 i Pn-73/2020 budući da su postupanja i odluke suda bila preispitivana povodom redovnih i izvanrednih pravnih lijekova. U pogledu dugotrajnosti postupka navodi kako je pravna zaštita osigurana kroz institut podnošenja zahtjeva za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku iz čl. 63. do čl. 70. Zakona o sudovima. Ističe kako je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Gr 1-53/2025-2 od 9. svibnja 2025. za postupanje u parničnom predmetu Općinskog suda u Koprivnici broj Pn-115/2023 određen Općinski sud u Varaždinu slijedom čega prema čl. 29. st. 1. u svezi čl. 34. Zakona o državnom odvjetništvu zastupanje tuženika Republike Hrvatske u ovom parničnom predmetu preuzima Općinsko državno odvjetništvo u Varaždinu. Nadalje ističe kako je ovoj parnici prethodio postupak po čl. 186a Zakona o parničnom postupku vođen pred Općinskim državnim odvjetništvom u Koprivnici poslovni broj: N-DO-15/2023, međutim zahtjev za mirno rješenje spora podnio je isključivo Andrija Kenđel, a ne i Anica Kenđel. Stoga u odnosu na Anicu Kenđel kao tužitelja nije ispunjena procesna pretpostavka za podnošenje predmetne tužbe iz čl. 186a Zakona o parničnom postupku te u odnosu na nju predlaže odbaciti tužbu po čl. 186a st. 6. Zakona o parničnom postupku. Predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan.

3. Utvrđuje se da je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Gr 1-53/2025-2 od 9. svibnja 2025. za postupanje u parničnom predmetu Općinskog suda u Koprivnici broj Pn-2/2025 određen Općinski sud u Varaždinu.

4. Rješenjem ovog suda poslovni broj: Pn-30/2025-4 od 18. rujna 2025. sud je tužbu vratio tužiteljima radi ispravka i dopune te su tužitelji pozvani da dostave dokaz da su se prije podnošenja tužbe obratili sa zahtjevom za mirno rješenje spora državnom odvjetništvu koje je stvarno i mjesno nadležno za zastupanje na sudu pred kojim su podnijeli tužbu protiv Republike Hrvatske.

5. Kako je tužba 2. tužitelja Anice Kenđel u određenom roku vraćena sudu bez dopune te 2. tužitelj Anica Kenđel nije postupio prema uputi suda odnosno nije dostavio dokaz da se prije podnošenja tužbe obratio sa zahtjevom za mirno rješenje spora državnom

odvjetništvu, a što je procesna pretpostavka za podnošenje tužbe, sud je na temelju čl. 109. st. 4. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj 53/1991., 91/1992., 58/1993., 112/1999., 88/2001., 2/2007., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011. – pročišćeni tekst, 25/2013., 89/2014., 70/2019. 80/2022., 114/2022. i 155/2023.; dalje: ZPP) u svezi čl. 186.a st. 6. ZPP-a donio rješenje kojim se odbacuje tužba 2. tužitelja Anice Kenđel podnesena 13. siječnja 2025.

5.1. Na pripremnom ročištu održanom 9. rujna 2026. tužitelj je izjavio da povlači žalbu izjavljenu protiv citiranog rješenja kojim se odbacuje tužba 2. tužitelja Anice Kenđel, slijedom čega je sud na zapisnik donio rješenje kojim se utvrđuje da je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Pn-30/2025-9 od 22. prosinca 2025. povučena. S obzirom na to da su se stranke na zapisnik odrekle prava na žalbu, navedeno rješenje postalo je pravomoćno danom donošenja 9. rujna 2026.

6. Tužitelj je tijekom postupka isticao prigovor kako Republiku Hrvatsku u ovom predmetu treba zastupati Općinsko državno odvjetništvo u Koprivnici umjesto Općinskog državnog odvjetništva u Varaždinu te je predlagao donošenje presude u odsutnosti jer na pripremno ročište nije pristupio navedeni zakonski zastupnik tuženika odnosno kažnjavanje prisutnog zakonskog zastupnika tuženika prema čl. 10. i čl. 110. ZPP-a.

6.1. Neosnovani su prigovori tužitelja da Općinsko državno odvjetništvo u Varaždinu nije mjesno nadležno da zastupa tuženika, već da je mjesno nadležno Općinsko državno odvjetništvo u Koprivnici.

6.2. Prema čl. 29. st. 1. Zakona o državnom odvjetništvu („Narodne Novine“ broj: 67/2018., 21/2022.; dalje: ZDO) općinska državna odvjetništva postupaju pred općinskim sudovima i javnopravnim tijelima. Prema čl. 34. ZDO stvarna i mjesna nadležnost državnog odvjetništva određuje se prema odredbama zakona kojima se utvrđuje nadležnost sudova pred kojima izvršavaju svoje ovlasti, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

6.3. Prema čl. 2. točka XI. Zakona o područjima i sjedištima državnih odvjetništava ("Narodne novine" broj: 67/2018., 21/2022.) Općinsko državno odvjetništvo u Varaždinu nadležno je za područje Općinskog suda u Varaždinu.

6.4. Budući da je u konkretnom slučaju rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Gr1-63/2024 od 14. veljače 2024. za postupanje u parničnom predmetu Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj: Pn-115/2023 određen Općinski sud u Varaždinu, a da je Općinsko državno odvjetništvo u Koprivnici dužno postupati isključivo na području Općinskog suda u Koprivnici, a ne na području Općinskog suda u Varaždinu, tuženika Republiku Hrvatsku je u konkretnom predmetu ovlašteno zastupati upravo Općinsko državno odvjetništvo u Varaždinu.

6.5. Nadalje, nema zakonskih uvjeta za donošenje presude zbog izostanka na način kako to predlaže tužitelj jer nisu ispunjene pretpostavke propisane čl. 332. ZPP-a. Upravno suprotno, ovlašteni zakonski zastupnik tuženika je u odgovoru na tužbu u cijelosti osporio tužbeni zahtjev te je uredno je pristupio na pripremno ročište, slijedom čega sud i ovaj prigovor tuženika nalazi neosnovanim.

6.6. Navodi tužitelja kojima predlaže kažnjavanje zamjenika Općinskog državnog odvjetništva zbog navodnog vrijeđanja suda i njega kao tužitelja također su neosnovani. U postupanju tuženika nisu nađeni elementi vrijeđanja suda niti stranke zbog čega nema zakonske osnove za izricanje novčane kazne u smislu čl. 110. ZPP-a.

6.7. Nadalje, zastupanje ovlaštenog zakonskog zastupnika tuženika na pripremnom ročištu ne predstavlja zlouporabu prava kako to smatra tužitelj, već predstavlja zakonito poduzimanje procesnih radnji, stoga nema uvjeta za izricanje novčane kazne tuženiku ni prema čl. 10. st. 2. ZPP-a.

7. Na ročištu održanome 14. travnja 2026. tužitelj je podnio zahtjev za izuzeće uređujuće sutkinje koji je podneskom od 22. travnja 2026. povukao te je postupak nastavljen.

8. Budući da je tužitelj u tužbi iznio tvrdnje o nepravilnostima u radu tijela sudbene vlasti u više sudskih postupaka tužitelj je na pripremnom ročištu održanom 9. rujna 2026. izričito izjavio da zahtjeva naknadu štete u iznosu od 86.828,54 eura zbog nepravilnosti u sudskom odlučivanju u predmetu Općinskog suda u Koprivnici broj Pn-73/2020, dok u dijelu koji se odnosi na ostale spomenute predmete u cijelosti povlači tužbu.

8.1. Kako se prisutni zakonski zastupnik tuženika navedenom povlačenju nije usprotivio, sud je na temelju članka 193. stavka 2. ZPP-a na zapisnik donio rješenje kojim je utvrđeno da je tužba u dijelu koji se odnosi na naknadu štete zbog nepravilnosti u predmetima Općinskog suda u Koprivnici broj P-182/2021 i P-24/2024. povučena. S obzirom na to da su se stranke na zapisnik odrekle prava na žalbu, navedeno rješenje postalo je pravomoćno danom donošenja 9. rujna 2026.

9. Tuženik na pripremnom ročištu održanom 9. rujna 2026. ističe kako je zahtjevom za mirno rješenje spora zatražena naknada neimovinske štete u iznosu od 50.000,00 eura, dok se tužbom traži ukupno 86.828,54 eura, dakle i dodatni iznos od 36.828,54 eura za imovinsku štetu koja nije bila predmetom zahtjeva za mirno rješenje spora pa da za taj dio nije ispunjena procesna pretpostavka iz čl. 186a ZPP-a zbog čega predlaže tužbu u tom dijelu odbaciti.

9.1. Suprotno navodima tuženika, sud nalazi da je ispunjena procesna pretpostavka iz čl. 186.a ZPP-a za podnošenje tužbe budući da prema ocijeni suda postoji identitet zahtjeva za mirno rješenje spora i tužbe u slučaju kada je tužitelj povećao tužbeni zahtjev za naknadu štete tako da zbog toga činjenična osnova tužbe i tužbeni zahtjev

nije u bitnom promijenjen u odnosu na činjeničnu osnovu iz zahtjeva za mirno rješenje spora, a što je u konkretnoj situaciji slučaj. Stoga navode tuženika da nije ispunjena procesna pretpostavka iz čl. 186a ZPP-a za podnošenje tužbe sud nalazi neosnovanima.

9.2. Pri zauzimanju navedenog shvaćanja sud je imao na umu smisao i svrhu odredbe čl. 186.a ZPP-a, dakle svrhovitost pravne norme ali i izbjegavanje pretjeranog pravnog formalizma. U tom smislu se ukazuje i na odluku Vrhovnog suda broj Rev-1296/2022-3 od 28. prosinca 2022 te broj Rev-525/2024-2 od 1. srpnja 2025.

10. U dokaznom postupku sud je pročitao dokumentaciju tužitelja (strana 6-38, 47, 71-79 spisa), dokumentaciju tuženika (strana 85-158, 165-186 spisa) te e-spis Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj: Pn-73/2020. Druge dokaze sud nije provodio jer ih stranke nisu predlagale, a činjenično stanje je u dovoljnoj mjeri utvrđeno za donošenje pravilne i zakonite odluke.

11. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

12. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu štete u iznosu od 86.828,54 eura za koju tužitelj tvrdi da mu je nastala nezakonitim radom suda.

13. Između stranaka nisu sporne slijedeće činjenice, a proizlazi i iz spisa Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj: Pn-73/2020.:

- da je Presudom Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj: Pn-73/2020-24 od 11. studenoga 2022. odbijen tužbeni zahtjev Andrije i Anice Kenđel protiv tuženika Općine Koprivnički Ivanec te je naloženo tužiteljima naknaditi tuženiku parnične troškove

- da je presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj: Gž-4207/2023-4 od 5. lipnja 2024. žalba tužitelja Andrije i Anice Kenđel protiv navedene presude odbijena kao neosnovana te je potvrđena presuda Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj Pn-73/2020-24 od 11. studenog 2022.

- da je rješenjem Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj: Gzp-6/2024-6 od 5. rujna 2024. odbijen kao neosnovan zahtjev ovdje tužitelja za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku podnesen 8. srpnja 2024. u predmetu Općinskog suda u Koprivnici broj Pn-73/2020

- da je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Revd-1700/2025-3 od 9. prosinca 2025. odbačen prijedlog tužitelja za dopuštenje revizije

- da je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Gzp-6/2025-2 od 23. siječnja 2025. odbačen kao nedopušten zahtjev podnositelja, ovdje tužitelja za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku

- da je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Gžzp-113/2025-3 od 29. travnja 2025. žalba ovdje tužitelja protiv tog rješenja odbijena kao neosnovana te je potvrđeno rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Gzp-6/2025-2 od 23. siječnja 2025.

14. Međutim, sporno je je li u predmetu Općinskog suda u Koprivnici broj Pn-19/2022 došlo do nezakonitog rada suca u obnašanju sudačke dužnosti čime je tužitelju nanesena šteta. Nadalje, sporna je i sama visina tužbenog zahtjeva.

15. Kao mjerodavnu u ovoj pravnoj stvari sud nalazi odredbu članka 105. st. 1. i 2. Zakona o sudovima ("Narodne novine", broj 28/2013, 33/2015, 82/2015, 82/2016, 67/2018, 126/2019, 130/2020, 21/2022, 60/2022, 16/2023, 155/2023, 36/2024 – dalje: ZS) koji je bio na snazi u vrijeme provođenja postupka pred sudovima u odnosu na koji tužitelj smatra da se radi o nezakonitom i nepravilnom radu sudaca, prema kojemu Republika Hrvatska odgovara za štetu koju stranci u postupku nanese sudac svojim nezakonitim ili nepravilnim radom u obnašanju sudačke dužnosti. Republika Hrvatska zatražit će od suca povrat isplaćene naknade samo kad je sudac štetu učinio namjerno ili iz krajnje nepažnje.

16. Iz citirane odredbe jasno proizlazi da za postojanje odgovornosti države za štetu u smislu čl. 105. ZS moraju biti ispunjene pretpostavke: štetna radnja odnosno nezakoniti ili nepravilni rad suca, postojanje štete koja je zbog toga nastala oštećeniku i postojanje uzročne veze između nezakonitog ili nepravilnog rada suca i nastale štete oštećeniku, pri čemu je bitno dokazati da je nastala šteta neposredna posljedica nezakonitog ili nepravilnog rada suca, odnosno da šteta ne bi nastala da nije bilo nezakonitog ili nepravilnog rada suca.

17. Uzročnost kao pretpostavka odgovornosti za štetu je veza između štetne radnje kao uzroka i nastale štete kao posljedice. Od više mogućih uzroka koji mogu biti u bližoj ili daljnjoj vezi s nastalom štetom uzima se u obzir samo onaj uzrok koji je pravno relevantan, jer je adekvatan, a tipičan je uzrok onaj koji redovno dovodi do određene štete, za koji životno iskustvo pokazuje da uzrokuje određene štetne posljedice, a time isključuje sve događaje koji su na određeni način ušli u kompleks uzroka koji su prethodili šteti.

18. Sve navedene pretpostavke moraju biti kumulativno ispunjene, a izostanak samo jedne od ovih pretpostavki ne dovodi do odgovornosti tuženika za nastanak štete odnosno ukoliko nedostaje samo jedna od navedenih pretpostavaka, nema niti obveznopravnog

odnosa odgovornosti za štetu prema kojem je štetnik dužan popraviti prouzročenu štetu oštećeniku, a oštećenik je ovlašten zahtijevati naknadu štete.

19. Prema ustaljenoj sudskoj praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske koju prihvaća i ovaj sud nezakonit rad očituje se postupanjem suprotnim zakonu, drugom propisu ili općem aktu ili propuštanjem primjene zakona, drugog propisa ili općeg akta, dok se nepravilan rad očituje u činjenju ili nečinjenju suprotno uobičajenom ili propisanom načinu obavljanja djelatnosti (v. odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Rev-1938/2018 od 21. rujna 2021., poslovni broj: Rev-1773/2019 od 1. veljače 2023., poslovni broj: Rev 2075/12-2 od 11. veljače 2015., poslovni broj: Rev 1245/12-2 od 8. prosinca 2015., poslovni broj: Rev 2831/13-2 od 31. listopada 2017.).

20. Valja dodati da nije nezakoniti rad kada sudac primjenjuje materijalno pravo i iznosi svoje pravno mišljenje ili pravno stajalište u postupku. Sudbena vlast je samostalna i neovisna te je sudac autonoman u tumačenju i primjeni pravne norme u postupku. Nezadovoljna stranka svoja prava može štititi podnošenjem pravnih lijekova, a samo nezadovoljstvo stranke odlukom suda ne može biti temelj za naknadu štete.

21. Prema ocijeni suda nisu ispunjene pretpostavke da bi se radilo o nezakonitom i nepravilnom radu suca u obnašanju sudačke dužnosti u predmetu Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj Pn-73/2020.

22. Tužitelj smatra da je do nezakonitog rada suda došlo jer je sudac u predmetu Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj: Pn-73/2020 odbio njegov tužbeni zahtjev te je tužitelju naloženo naknaditi parnične troškove kao i zbog toga što postupak nije pravomoćno okončan u roku od tri godine.

23. Uvidom u spis Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj Pn-73/2020 utvrđeno je da je tužitelj protiv presude Općinskog suda u Koprivnici poslovni broj Pn-73/2020-24 od 11. studenog 2022. koristio zakonom dopušteni pravni lijek, no njegova je žalba odlukom drugostupanjskog suda (presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj: Gž-4207/2023-4 od 5. lipnja 2024.) odbijena kao neosnovana, a predmetna presuda je potvrđena. Tužitelj je podnio i prijedlog za dopuštenje revizije koji je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Revd-1700/2025-3 od 9. prosinca 2025. odbačen.

24. Obzirom da je žalba tužitelja odbijena kao neosnovana, a predmetna odluka je potvrđena, zaključuje se da je viši sud potvrdio da je spomenuta presuda kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja zakonita, pa se stoga donošenje spomenute presude ne može smatrati nezakonitom radnjom suca. Samo nezadovoljstvo tužitelja tom odlukom ne može biti temelj za naknadu štete.

25. U pogledu dugotrajnosti postupka sud kao mjerodavnu nalazi odredbu čl. 63. ZS prema kojoj stranka u sudskom postupku koja smatra da nadležni sud nije odlučio u razumnom roku o njezinom pravu ili obvezi ili o sumnji ili optužbi za kažnjivo djelo ima pravo na sudsku zaštitu sukladno odredbama ovog Zakona. Prema čl. 65. st. 5. ZS pri odlučivanju o podnesenom zahtjevu osobito će se voditi računa o vrsti predmeta, činjeničnoj i pravnoj složenosti predmeta, ponašanju stranaka te postupanju suda.

26. U konkretnom slučaju rješenjem Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj: Gzp-6/2024-6 od 5. rujna 2024. zahtjev ovdje tužitelja za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku podnesen 8. srpnja 2024. u predmetu Općinskog suda u Koprivnici broj Pn-73/2020 odbijen kao neosnovan. U rješenju se navodi da je konkretan postupak pravomoćno okončan, da je pred prvostupanjskim sudom trajao kraće od tri godine, a pred drugostupanjskim sudom kraće od godine dana, slijedom čega predlagatelju nije povrijeđeno pravo na suđenje u razumnom roku te predmetni zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku nije osnovan pa je sukladno čl. 66. st. 1. ZS odbijen.

27. Kako se u konkretnom slučaju ne radi o dugotrajnom sudskom postupku, budući da je isti pred prvostupanjskim sudom okončan unutar tri godine od podnošenja tužbe, navedeno postupanje ne može se smatrati nezakonitim radom suda.

28. Prema odredbi čl. 7. i čl. 219. ZPP-a svaka stranka dužna iznijeti činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice pa u konkretnom slučaju teret dokaza pretpostavaka za naknadu predmetne štete sukladno odredbi čl. 221.a ZPP-a leži na tužitelju.

29. Tužitelj relevantnim dokazima nije dokazao da bi se u navedenome predmetu radilo o nezakonitom ili nepravilnom radu suca u obnašanju sudačke dužnosti.

30. Osim što tužitelj nije dokazao štetnu radnju (nezakoniti rad suda), tužitelj nije dokazao ni ostale pretpostavke za naknadu štete kao što su uzročna veza između štetne radnje i štete te odgovornost počinitelja.

31. Vezano za naknadu neimovinske štete ukazuje se na odredbu 1100. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 155/2023.; dalje: – ZOO) prema kojoj u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

32. Tužitelj nije ničime obrazložio ni težinu navodne povrede prava osobnosti niti je visinu zatraženog iznosa naknade štete potkrijepio relevantnim dokazima.

33. Obzirom da tužitelj relevantnim dokazima nije dokazao postojanje pretpostavki odgovornosti za štetu, već se njegovi navodi svode na subjektivno nezadovoljstvo donesenim odlukama i ishodom spora, sud zaključuje da ne postoji odgovornost tuženika za naknadu štete zbog čega je tužbeni zahtjev odbio.

34. Obzirom na neosnovanost tužbenog zahtjeva, prigovor zastare koji je izjavio tuženik postao je bespredmetan.

35. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154 st. 1 i čl. 155. ZPP-a pa je tako tužitelj koji je u cijelosti izgubio parnicu dužan tuženiku nadoknaditi troškove postupka. Visina naknade troškova za rad odvjetnika odmjerena na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023., 107/2025. dalje: Tarifa) prema vrijednosti predmeta spora koja iznosi 86.828,54 eura.

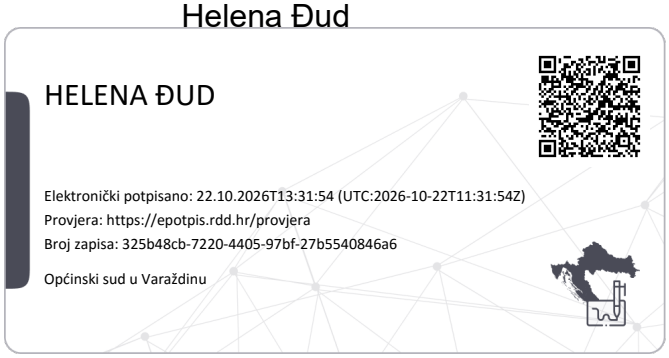
36. Dosuđeni trošak tuženiku sastoji se od izdataka tuženika koje je sud u smislu odredbe čl. 155. ZPP-a ocijenio potrebnim za vođenje parnice, a sastoji se od izdataka tuženika za sastavljanje odgovora na zahtjev za mirno rješenje spora u iznosu od 1.308,00 eura, za sastavljanje odgovora na tužbu u iznosu u iznosu od 1.308,00 eura sukladno Tbr. 8. st. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/2023., 107/2025. dalje: Tarifa), zastupanje na ročištu 9. rujna 2026. u zatraženom iznosu od 1.308,00 eura prema Tbr. 9. toč. 1. Tarife te zastupanje na ročištu 14. travnja 2026. u iznosu od 654,00 eura prema Tbr. 9. toč. 2. Tarife jer se na istome raspravljalo samo o procesnim pitanjima, dok je zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 654,00 eura odbijen kao neosnovan.

37. Stoga je tuženiku ukupno priznat iznos od 4.578,00 eura te je odlučeno kao u izreci. Na parnične troškove dosuđena je i zatražena zakonska zatezna kamata sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a.

38. Slijedom navedenog, na temelju citiranih zakonskih odredbi odlučeno je kao u izreci presude.

U Varaždinu 22. listopada 2026.

Sudac:
Helena Đud

Pouka o pravnom lijeku:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka može u roku od 15 dana od dana dostave presude izjaviti žalbu. Žalba se podnosi ovome sudu, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:
1. Tužitelj Andrija Kenđel Matije Gupca 7, 48000 Kunovec
2. Tuženik po Općinskom državnom odvjetništvu u Varaždinu
3. spis

Broj zapisa: **9-3088f-05aea**

Kontrolni broj: **0fe43-b6dcd-41b48**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.